

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211428
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312211428.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci navrhovateľky: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka SR, bytom v N., G. M. XX, zastúpená: advokátskou kanceláriou B & S Legal s.r.o., IČO: 35 929 049, so sídlom v Bratislave, Grösslingová 5, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa a.s., v skratke SLSP, a.s., IČO : 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, zastúpená: JUDr. Roman Kvasnica, advokátom, so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, o zaplatenie 2.287,98 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 2.287,98 Euro spolu s:

- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.05.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.06.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.07.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.08.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.09.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.10.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.11.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.12.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.01.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.02.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.03.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;

-2- 14C 215/2012

- úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. od 16.04.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. od 16.05.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. od 16.06.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;

- úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. od 16.07.2011 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. od 16.08.2011 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. od 16.09.2011 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. od 16.10.2011 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p.a. od 16.11.2011 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.12.2011 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.01.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.02.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.03.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.04.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.05.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. od 16.06.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro;
- úrokom z omeškania vo výške 8,75 % p.a. od 16.07.2012 do zaplataenia z časti istiny vo výške 84,74 Euro; spolu s trovami konania, pozostávajúce zo zaplataeného súdneho poplatku vo výške 137 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 612,05 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky, vedeného v peňažnom ústave O. M., a.s., č.ú.: XXXXXXXXXX/XXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom vo veci samej, podaným na tunajšom súde dňa 16.08.2012 sa navrhovateľka domáhala voči odporcovi zaplataenia sumy 2.287,98 Eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj náhrady trov konania. Návrh odôvodnila skutočnosťou, že s odporcom uzatvorila Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ (ďalej iba Zmluva), predmetom ktorej bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu odporcu, pričom povinnosť plniť mal odporca a právo na plnenie mala navrhovateľka. Odporca sa zaviazal vyplácať navrhovateľke sumu vo výške 2553,- Sk/84,74 Eur mesačne, vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia navrhovateľky, preto vyplácanie plnenia malo skončiť mesiacom, ktorého sa navrhovateľka

-3- 14C 215/2012

dožila. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka. Odporca výpoveďou zo dňa 26.10.2009 vypovedal Zmluvu podľa ust. § 582 Občianskeho zákonníka odporca ku dňu 31.03.2010, pričom odporca k 15.04.2010 už nevykonal žiadnu platbu v prospech navrhovateľky. Podľa názoru navrhovateľky výpoveď zo Zmluvy daná odporcom je neplatná z dôvodu, že výpovedný dôvod podľa § 582 Občianskeho zákonníka, tak ako ho uviedol odporca sa vzťahuje na zmluvy dojednané na dobu neurčitú, čo však nie je Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania. Zo samotnej právnej úpravy zmluvy o dôchodku v Občianskom zákonníku vyplýva, že takáto zmluva nemôže byť jednostranne vypovedaná zo strany platiteľa dôchodku. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania ako zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, a teda nie je možné ju ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je výpoveď zo Zmluvy zo strany odporcu neplatná a zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania založený Zmluvou naďalej trvá; uplatnený nárok predstavuje plnenie zo Zmluvy za obdobie mesiacov máj 2010 až júl 2012 aj s príslušenstvom.

Súd dňa 20.09.2012 vydal platobný rozkaz sp. zn. 40Ro/772/2012, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal odporca v zákonnej lehote odpor s tým, že návrh navrhovateľky žiadal v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu, že odporca voči navrhovateľke nemá žiadny záväzok zo Zmluvy, pretože právo na plnenie, ktorého sa navrhovateľka domáha, je v rozpore s hmotným právom, a ak by v minulosti existovalo, už zaniklo. Súd tak nemôže poskytnúť právnu ochranu neexistujúcemu právu. Odporca teda nenamieta neplatnosť Zmluvy namieta len právo na plnenie zo Zmluvy, ktoré podľa jeho tvrdenia zaniklo z dôvodu nemožnosti plnenia. Svoje odôvodnenie opiera o § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako zákona o bankách), kde sa uvádza, že v rozpore so zákonom o bankách je taká činnosť, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, t.j. predovšetkým plnenie bez protihodnoty. Toto ustanovenie v spojení s ust. §119 ods. 3 za bodkočiarkou zákona o bankách, zakazuje banke odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Pričom odporca zastáva názor, že toto ustanovenie sa neobmedzuje len na bankové činnosti, pretože bankové činnosti sú v súlade so zákonom o bankách, zákon naopak zakazuje banke vykonávať iné činnosti než v súlade so zákonom o bankách. O taký banke zákonom zakázaný záväzok ide pri Zmluve podľa ust. § 842 Občianskeho zákonníka, ktorá je svojim obsahom aj charakterom jednostranne zaväzujúca zmluva, navyše bez akéhokoľvek hospodárskeho dôvodu pre banku. Aplikovanie zákona o bankách podľa názoru odporcu nie je možné právne vylúčiť na žiadny právny vzťah, ktorého zmluvnou stranou je banka. Je v tomto ohľade nepodstatné, akého právneho postavenia je žalobkyňa voči banke, keďže zákon o bankách nepozná pri aplikácii ust. § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, žiadne výnimky. Z vyššie uvedených dôvodov odporca uvádza, že záväzok na plnenie zo Zmluvy voči navrhovateľke zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie sa stalo nemožným v zmysle ust. § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vo vyjadrení k podanému odporu navrhovateľka uviedla, že sa nestotožňuje s tvrdením odporcu z viacerých dôvodov. Jedným z nich je skutočnosť, že Zmluva spadá do rámca interných vzťahov medzi odporcom ako bývalým zamestnávateľom a navrhovateľkou ako bývalým zamestnancom, na ktoré sa nevzťahuje ust. § 27 ods. 8 zákona o bankách. Podľa navrhovateľa § 27 ods. 8 zákona o bankách sa vôbec netýka

-4- 14C 215/2012

Zmluvy, t.j. interných vecí medzi odporcom ako zamestnávateľom a jeho zamestnancom, ktoré vychádzajú z interných predpisov odporcu, ale upravuje len vzťahy odporcu ako banky navonok (t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi atď.) K konštrukcie tohto ustanovenia zákona je nepochybné, že zákon o bankách neupravuje interné otázky banky vo vzťahu k zamestnancom, otázky sociálnej politiky a pod., naopak upravuje len aktivity banky navonok. Ďalším dôvodom, na ktorý navrhovateľ poukázal je, že plnenie odporcu zo Zmluvy má byť v zmysle Štatútu Podporného dôchodkového fondu vyplácané z Podporného dôchodkového fondu odporcu, vytváraného z použiteľného zisku odporcu, čo zákon o bankách nezakazuje. Oprávnenie odporcu na zriadenie takéhoto fondu vyplynulo z nariadenia vlády Českej a Slovenskej Federatívnej republiky, ktoré je v súčasnosti neplatné, avšak povinnosť vytvárať fond zo svojho čistého zisku, a to ja po zmene právnej formy na akciovú spoločnosť, vyplýva zo znenia čl. V bod 2. Štatútu Podporného dôchodkového fondu, v zmysle ktorého „... povinnosť plniť pokračuje aj pri zmene právnej formy SŠTSP alebo jej právneho zástupcu v súlade s platným právom“ ako aj z článku VI Zmluvy, v zmysle ktorého „Zväzok povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu. Preto ak odporca fond zo svojho disponibilného zisku nedopĺňal resp. nedopĺňal ho vo výške dostačujúcej na vyplácanie plnenia zo zmlúv o dôchodku uzatvorených so svojimi bývalými zamestnancami, nie je to dôvod na porušovanie povinností odporcu zo Zmluvy. Navrhovateľ odmieta tvrdenie odporcu, že Zmluva je uzatvorená za nápadne nevýhodných podmienok, t.j. zmluva, ktorou by sa odporca zaväzoval na hospodársky neoprávnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Zmluva ako zmluva asynalagmatická, ktoré môže byť uzatvorená aj na dobu doživotne určenú dobu neurčitého plnenia, jednoznačne nie je zmluvou uzatváranou za nápadne nevýhodných podmienok pre jednu zmluvnú stranu- v opačnom prípade by v tejto podobe nebola zákonodarcom ako zmluvný typ upravená v OZ. Taktiež podotkol, že navrhovateľka ako bývalá zamestnankyňa prispievala každodennou dlhoročnou prácou pre odporcu,

a tým sa nemalou mierou zaslúžila o súčasné postavenie odporcu na bankovom trhu. Avšak ak by aj Zmluva bola uzatvorená za nápadne nevýhodných podmienok, tak platnosť takejto zmluvy nezaničí ani nezaničí povinnosť z takejto zmluvy poskytovať plnenie. Takisto poukázala na ust. § 119 ods. 3 zákona o bankách, ktoré výslovne ustanovuje bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy voči tretím osobám. Ak by teda aj banka dostala d rozporu so svojou povinnosťou zosúladiť svoje vzťahy s tretími osobami so zákonom, tak jej hrozí správna sankcia, nikde však nie je ustanovené, že by plnenie zo zmlúv uzatvorených v rozpore s ust. § 27 ods. 8 zákona o bankách bolo nemožné alebo protiprávne.

Súd rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 07.02.2013 v neprítomnosti odporcu a navrhovateľa. Súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. môže pojednávať v neprítomnosti účastníka, ktorý bol riadne predvolaný a nedostavil sa na pojednávanie ani nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu. V danej veci mal súd za to, že neprítomnosť navrhovateľa a odporcu nie je prekážkou tomu, aby súd mohol pojednávať a rozhodnúť na základe doposiaľ predložených listinných dôkazov.

Súd vykonal vo veci dokazovanie prednesom právnych zástupcov účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to: so Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 09.11.1995, Výpoveďou z predmetnej zmluvy zo dňa 26.10.2009 danou odporcom navrhovateľke, Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu a súvisiace dokumenty, Príkazným listom Generálneho riaditeľa, Nálezom ústavného súdu Slovenskej republiky zo

-5- 14C 215/2012

dňa 25.04.2012, č.k. II. ÚS 26/2012-33, potvrdením o registrácii pre DPH, ako aj ostatným spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

Zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ súd zistil, že táto bola uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie navrhovateľke odporcom ako povinným z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu vo výške 84,74 Eur (2.553-Sk) mesačne k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia navrhovateľky. Podľa čl. IV. Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle čl. VI. zmluvy záväzok odporcu ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jej právnej formy a aj pre jej právneho nástupcu.

Zo Štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP zo dňa 01.07.1993 mal súd preukázané, že odporca zriadil PDF slúžiaci na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti, kvality práce a podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. Podľa čl. II ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý a) rozviazal pracovný pomer s odporcom z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku, b) ktorému vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať, c) bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu najmenej 10 rokov.

Z Príkazného listu Generálneho riaditeľa č. 5/1993 zo dňa 20.07.1993 má súd preukázané, že odporca vytvoril v záujme stabilizácie pracovníkov podporný dôchodkový fond poukazujúc na spôsob sociálnej a ekonomickej stabilizácie zamestnancov.

Z Usmernenia k podpornému dôchodkovému fondu SŠTSP zo dňa 20.07.1993 má súd preukázané popísanie funkcií a spôsobu vyplácania finančných prostriedkov z podporného dôchodkového fondu SŠTSP, keď výplata plnenia sa končí posledným dňom poberania starobného alebo invalidného dôchodku.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky vyplynulo, že sa pridriava písomne podaného návrhu v plnom znení. Uviedol, že Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania bola vypovedaná neplatne, nakoľko nejde o zmluvu na dobu neurčitú, čo potvrdil aj Ústavný súd SR vo svojom náleze. K argumentácii odporcu, že jeho povinnosť plniť zanikla pre dodatočnú nemožnosť plnenia uvádza, že

ju považuje za nesprávnu a to z dôvodov už uvedených vo svojich vyjadreniach, najmä z dôvodu, že zákon o bankách sa z hľadiska predmetu svojej úpravy na Zmluvu vôbec nevzťahuje. Poukázal aj na totožný názor tunajšieho súdu, ktorý zaujal v predchádzajúcom konaní medzi účastníkmi konania, kde išlo o plnenie za jeden mesiac, pričom rozsudok prvostupňového súdu bol potvrdený aj rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave. Na prednes právneho zástupcu odporcu reagoval, že odporca vykladá ust. § 1 zákona o bankách nezmyselne extenzívne, Zmluva nesúvisí s riadením a organizáciou odporcu, navyše § 27 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého odporca vyvodzuje nemožnosť plnenia je systematicky zaradený v časti 6 zákona o bankách s názvom Požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky. Zmluva však nebola uzatvorená medzi bankou ako podnikateľom a navrhovateľkou ako klientom, jednoznačne teda nejde o podnikanie bánk. Z uvedených dôvodov žiadal návrhu v celosti vyhovieť, nárokoval si trovy konania.

Z prednesu právneho zástupcu odporcu vyplynulo, že žiadal návrh v celosti zamietnuť a priznať odporcovi náhradu trov konania. Mal za to, že zákon o bankách sa na daný právny vzťah jednoznačne vzťahuje, poukázal pritom na § 1 tohto zákona, podľa ktorého tento zákon upravuje aj niektoré vzťahy súvisiace s riadením, organizáciou

-6- 14C 215/2012

a podnikaním bánk na SR. Zo štatútu podporného dôchodkového fondu vyplýva, že tento fond mal slúžiť a bol zriadený aj na podporu a stabilizáciu pracovníkov Slovenskej štátnej sporiteľne, tento vzťah súvisí s organizáciou i riadením banky, preto sa zákon o bankách na danú vec vzťahuje.

Predmetom konania je poskytnutie plnenia zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 09.11.1995.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

Podľa § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú

na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky.

Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri

-7- 14C 215/2012

vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladí niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladí niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že dňa 09.11.1995 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške (2 553,- Sk), 84,74 Eur mesačne. Dňa 26.10.2009 odporca v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil voči navrhovateľke výpoveď z predmetnej zmluvy. Platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala podľa výpovede odporcu zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.3.2010, z tohto dôvodu preto počnúc mesiacom apríl 2010 prestal odporca poskytovať plnenia z predmetnej zmluvy. Podaným návrhom sa preto navrhovateľka domáha zaplatenia sumy 2.287,98 Eur v zmysle zmluvy o dôchodku, ktorú považuje za platnú a výpoveď z tejto zmluvy považuje za neplatnú z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá na inak určenú dobu neurčitého trvania (do doživotia). Výpoveď z označenej Zmluvy o dôchodku danej navrhovateľke je v rozpore so zákonom a ako právny úkon neplatná (§39 Obč. zákonníka).

Z nálezu Ústavného súdu SR, č.k. II. ÚS 26/2012-33, zo dňa 25.04.2012, ktorý rozhodoval v obdobnej veci, mal tunajší súd preukázané, že Zmluva o dôchodku je „upravená ako samostatný zmluvný typ a jej podstata spočíva v záväzku jednej zmluvnej strany poskytovať plnenie druhej zmluvnej strane počas trvania zmluvy ... Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka...“. Aj samotný odporca v konaní nenamietal platnosť Zmluvy o dôchodku a jeho argumentácia je zameraná výlučne na nemožnosť plnenia. Z vyššie uvedených dôvodov bolo v konaní nesporné, že v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka výpoveď odporcu danú navrhovateľke dňa 26.10.2009 predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ je neplatná, navyše výpoveď by bola vzhľadom na charakter a účel zmluvy i v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide odporcom namietanú nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy o dôchodku z dôvodu jej rozporu s novelizovaným zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne § 27 ods. 8 v nadväznosti na ustanovenie § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách súd má za to, že

-8- 14C 215/2012

v danom prípade zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Vznik Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. a jeho Štatútu bol starostlivo a dlhodobo pripravovaný, v snahe určitého odškodnenia zamestnancov - dôchodcov, ktorí po uzavretí takejto zmluvy na základe dohody nastúpili do starobného dôchodku. Jednalo sa o zamestnanecký benefit pre niektorých zamestnancov a predstavoval súčasť protihodnoty za hodnoty vytvárané zamestnancami počas trvania pracovného pomeru. Práve zánik pracovného pomeru bol predpokladom vzniku nároku na dôchodok. Dôvodom uzavretia takejto zmluvy o dôchodku môžu byť citové, či morálne pohnútky, za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie. V zmysle čl. II. štatútu Podporný dôchodkový fond bol vytvorený na základe „Podnikovej kolektívnej zmluvy Slovenskej štátnej sporiteľne na rok 1993“, v súlade s nariadením vl. ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vykonávanie plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a teda že plnenie je v zmysle § 575 Obč. zák. nemožné. Aj samotné zaradenie § 27 ods. 8 zákona o bankách do šiestej časti zákona, ktorý nesie označenie „požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že citované ustanovenia sa týka podnikania banky a nie iných právnych vzťahov banky vzniknutých napr. na základe platne uzavretej zmluvy o dôchodku.

Ako súd vyššie uviedol, zmluva bola uzavretá platne na dobu určitú neurčitého trvania, preto nemohla byť ukončená zo strany odporcu výpoveďou dňa 26.10.2009 v zmysle § 582 Obč. zák., v dôsledku čoho je takáto výpoveď neplatná. Zmluva o dôchodku trvá, z tohto dôvodu teda existuje povinnosť odporcu navrhovateľke v zmysle zmluvy plniť. Súd mal v konaní preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dôchodku, na základe ktorej navrhovateľke vznikol nárok na plnenie zo strany odporcu, preto súd návrhu vyhovel a zaviazal odporcu k úhrade žalovanej istiny, a to v prepočte 1 EURO = 30,1260 Sk s poukazom na zmenu meny na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.01.2009 a to zákonom č.659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike.

O príslušenstve pohľadávky súd rozhodol podľa § 517 ods.1, veta prvá a ods.2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ods. 3, nakoľko odporca sa dostal do omeškania, súd preto zaviazal odporcu k príslušenstvu pohľadávky, a to vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých mesačných plnení.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal ich náhradu v celkovej výške 612,05 Eur. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 137 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 475,05 Eur, z toho 4x právny úkon á 91,29 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, písomné vyjadrenie zo dňa 09.11.2012 k odporu odporcu, účasť na pojednávaní dňa 07.02.2013 podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 1x režijný paušál á 7,81 Eur, 3x režijný paušál á 7,63 Eur, všetko zvýšené o sadzbu 20% DPH. Trovy konania boli vyčíslené podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát

-9- 14C 215/2012

zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd preto uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III..

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).